

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'economia.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, presidenta.

Mire, senyor diputat, a mi personalment em donaria vergonya dir les paraules que vosté diu. I, a més a més, sempre com a garants o adalils de la gestió econòmica. És a dir, com nosaltres, ningú. I la realitat està molt lluny. Vostés són ficció única i exclusivament.

¿O vol que li recorde, senyor Carrasco, i entrem... amb detall de com estava Fira València? ¿Vol que entrem en el detall? Si va ser un fiasco la seua gestió.

I, mire, he de dir-li que en els últims cinc anys i mig hem col·laborat amb la institució firal en el finançament en la seua activitat ordinària, ja que tenia greus dificultats per al seu funcionament tant des d'un vista jurídic com economicofinancer per culpa de vostés, per tal de salvar eixa desastrosa situació després de dues dècades d'una gestió que conduïa a la seua desaparició, i nosaltres la salvàrem. Aixina de clar. I ho ha de tindre claret. Estem refent tot el mal que vostés van fer.

A més, el seu model de gestió no tenia capacitat de generar recursos per a fer font al nivell de deute assolit. En aquest sentit, i com ja sap vosté, aquest Consell va iniciar un procés de reestructuració del model firal que aclarira el seu règim de funcionament tant des de un punt de vista jurídic com economicofinancer i millorara les seues perspectives de generar recursos, de manera que la fira fora totalment autosuficient.

Aquesta estratègia es va dur a terme assumint per part de la Generalitat el deute de Fira València i atribuint a la Generalitat les competències per a la promoció de fires comercials oficials en defensa dels interessos generals del nostre territori.

Aquest canvi es va notar. I des dels primers anys de govern del Botànic l'activitat firal, és a dir, el nombre i magnitud dels certàmens han augmentat, els resultats de la fira cada vegada han sigut més positius, fins a la pandèmia. I vosté utilitza la pandèmia per a vindre i intentar dir alguna coseta que no té, des del meu punt de vista, cap sentit.

Però també ara en pandèmia el Consell ha recolzat de manera decisiva la fira. Dir-li que posarem 10 milions també, ara en aquests moments.

Finalment, aquest principi de 2021, vosté ho ha dit, hem arribat a l'acord amb l'Ajuntament de València per a l'assumpció efectiva de la titularitat per part de la

Generalitat de les instal·lacions dedicades a l'activitat firal, mitjançant una mutació demanial externa que vosté coneix.

Mire, li diré que tant l'experiència de la gestió dubtosa de governs anteriors, com també la crisi sanitària, ha reforçat la idea que les fires s'han de mantenir sota al control públic de la Generalitat, i a hores d'ara estem determinant l'estructura i la forma jurídica, és a dir, el model de gestió, on estem parlant de possibilitats, que vaig a dir-li-les, perquè encara no les tenim tancades, però serà de manera imminent, com conformar una fundació, o una empresa del sector públic o un altre tipus d'entitat pública. I depenent de la forma jurídica, la idea és que puguen participar empreses i operadors que ens ajuden a dinamitzar la fira, el recinte, en l'àmbit econòmic.

Aquest Consell –i acabe– té molt clar que no podem deixar de costat les nostres institucions firals i hem de garantir la seua viabilitat i creixement pel paper importantíssim que juguen per a les nostres pimes, per a la nostra economia en el seu conjunt. Hem de fer funcions d'aparadors dels nostres productes. Hem de fomentar la innovació i el disseny del que som bandera i funcions que seran clau per a la reconstrucció econòmica i la reactivació de nombrosos dels nostres sectors. I anem a fer factible que la fira valenciana d'una vegada per totes siga un referent en el món per a la nostra economia.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 557, formulada pel diputat David García, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al Consell, sobre la desocupació juvenil. Serà substanciada pel conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball.

Quan vullga, senyoria.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias.

Buenos días, consejero.

Señorías, me gustaría que hicieran conmigo un ejercicio de imaginación y que cerrasen los ojos. Quiero que se imagen la vida de un joven valenciano cualquiera, un joven nacido, por ejemplo, en Muro de Alcoy; un joven al que le apasiona la historia, sobre la clásica, Grecia, Roma, cuna de la democracia, de la filosofía, del derecho y base de las sociedades actuales; un joven que decide hacer de su pasión su vocación, y tiene muy claro qué carrera escoger en la universidad; llegado el momento se marcha a Valencia, a la universidad pública, y estudia Filología Clásica, con esfuerzo, con sacrificio y aún lejos de su familia consigue graduarse. ¿Cuál es el siguiente paso? Transmitir su pasión a las nuevas generaciones, y para eso se hace profesor. Estudia y

consigue una plaza en un instituto de educación secundaria, por ejemplo, digamos, en el Instituto José Segrelles, de Albaida. Ese joven se esforzó, estudió, luchó y peleó y al final consiguió su sueño. ¿Le suena, señor Climent? Pues hoy, señor Climent, hoy, ese joven, por mucho que se esforzase, por mucho que pelease, no conseguirá su sueño, porque hoy dos de cada cuatro jóvenes no encontrarán empleo, porque en esta comunidad ya no hay futuro.

Para que me entiendan, se lo voy a intentar decir en latín, *faber est suae quisque fortunae*, cada uno es artífice de su propio destino, menos en esta comunidad donde usted y sus políticas les han arrebatado su futuro y su destino a nuestros jóvenes.

Por eso le pregunto, señor consejero: ¿qué hará usted por devolverle el futuro que les ha arrebatado usted y sus políticas?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Economia.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor diputat, quasi m'ha reflectit, ha mirat el meu currículum, ha mirat un poc la meua vida i demés. Però jo li he de recordar que estem parlant dels anys setanta-vuitanta, i en els anys setanta-vuitanta també teníem molt de patiment, moltíssim, i això vosté no ho ha reflectit. I sé l'esforç que havíem de fer tots els joves en aquella època, però no sols els joves, les famílies completes. Per tant, també s'ha patit molt i amb molt d'esforç s'ha pogut arribar on estem ara, que estem molt millor que aleshores. I això també ho ha de posar en valor.

Però dit això, he de dir-li que les persones joves han patit sempre una alta vulnerabilitat laboral, atur i precarietat. I ara, en la crisi, som conscients que encara més. I amb eixa visió vam dissenyar el pressupost de 2021 i per això hem augmentat els pressupostos de Labora en més d'un 22 % i els pressupostos de la conselleria en un 26 %, per a evitar tot això, cohesionar la nostra societat i fer que la gent puga tenir cada dia eixe treball digne i eixe full de ruta de vida que vullga marcar-se de cara al futur.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar en la formulació de la pregunta, té la paraula l'il·lustre diputat senyor García.

Quan vullga, senyoria.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias.

Muchas gracias, señor Climent.

Dice usted que ha invertido un 26 % para evitarlo. Mire, yo lo que tengo claro, señor Climent, es que usted y su botánico en seis años de política han sido incapaces de diseñar un plan de reindustrialización de nuestra tierra, de nuestra comunidad, y sobre todo de nuestra provincia.

Si lo hubieran hecho mejor quizás ahora estaríamos en otra situación, porque los países más industrializados son los que mejor han resistido. Pero, como he dicho, no han hecho nada en seis años.

Por eso ahora tenemos una generación con dos crisis a su espalda, las dos crisis casualmente bajo gobiernos progresistas. Y ahora tenemos un 40 % de paro juvenil, o lo que es lo mismo, lo que le dicho, de cada 4 amigos dos estarán en paro. El peor país de la Unión Europea en desempleo juvenil. Son datos demoledores, frente al 30 % de Italia, 15 del Reino Unido e incluso el 9 % de Trump.

Seis años de políticas botánicas que son puro humo, que han vivido de las rentas, cuya única política ha sido la subvención o el incentivo económico que se han demostrado ineficaces para consolidar el empleo. España es el único país de la zona euro que ha continuado destruyendo empleo en febrero de 2021. La caída del PIB interanual cerca del 10 %. Y la OCDE nos ha situado el peor país, por detrás de Sudáfrica, Argentina y Turquía. Esto es gravísimo, señor consejero.

Tenemos que cambiar nuestras políticas, tenemos que ver qué es lo que ha fallado, porque no podemos seguir permitiendo que nuestros jóvenes se marchen, no solamente de nuestra región, sino de nuestro país. Como, por ejemplo, Alberto Ferrando, un chico de aquí, de Valencia, que tuvo que marcharse a Inglaterra para buscarse la vida, para conseguir un empleo, a pesar de haber realizado sus estudios en la universidad.

Por eso quiero preguntarle, señor consejero, qué vamos a cambiar, qué van a hacer ustedes, qué van a hacer para facilitar un futuro a los alicantinos, a los valencianos y a los castellonenses. Qué hará usted para devolver ese futuro, ese destino, que sus políticas y las políticas botánicas han hecho para arrebatarnos su futuro y su destino.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar en la resposta de la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Economia.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, presidenta.

Mire, a mi m'agradaria que vosté mínimament comparara què és el que s'han invertit en reindustrialització del nostre territori entre 2011, 2012, 2013, 2014, per posar algun exemple, no?, i el que hem invertit ara. I sí que tenim un pla, el Pla estratègic d'indústria valenciana que està funcionant jo diria que molt bé.

A més a més, mire, el que s'invertia en innovació i el que estem invertint ara nosaltres en innovació, el que s'invertia en internacionalització i el que hem invertit ara en internacionalització. O, per exemple, si algun comerç alguna vegada havia invertit en les àrees empresarials. És a dir, un lloc on el 50 % de la nostra producció es desenvolupa, del nostre PIB, on treballadors i treballadores de manera continua estan passant allí moltíssimes hores, simplement veja-ho, no?

I després, comparativament del 2015 al 2020 l'atur juvenil es va reduir en un 13,5 o en tretze punts i mig, i va augmentar la seua contractació indefinida. Si analitzem el que hem fet en Labora sols dintre o sota al paraigües del pla Avalen Joves s'ha beneficiat a més de seixanta-set mil persones joves. Hem dut a terme un 1.087.771 accions amb caràcter transversal en els àmbits de l'ocupació, la formació, l'orientació i la inserció laboral, amb més de 400 milions d'euros invertits. I ara, en aquestos moments, anem a seguir vertebrant a través del pla Avalem Joves tot, a partir d'un procés de revisió que estem fent entre els agents econòmics i socials i en el Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana per a millorar-lo. És a dir, política des de baix, en companya d'ells i no des de dalt. I si mira vosté els incentius, per exemple, per a l'ocupació a joves per a fomentar la seua contractació, ja estan en marxa tots els anys, on realment poden accedir a ajudes en el món empresarial que superen fins i tot en funció de la si la persona era amb diversitat funcional o és dona, o fins i tot està afectada per la violència de gènere en 26.000 euros. A més a més, ve els programes joves per a pràctiques dels joves en una empresa també fins 12.000 euros. Estem posant incentius. Però bàsicament el que volem és preparar la gent.

Per això des de la intermediació, la formació i l'orientació estem fent des de Labora cada vegada s'està contractant per a inserint més gent en el mercat laboral.

Podria estar posant-li una muntonada d'exemples de les ajudes que hem desenvolupat per als joves, no? I també tenim, per exemple, un projecte Et Formem, destinat a persones amb dificultats d'inserció laboral pertanyents a

col·lectius vulnerables, ajudes que ja també estem resolent en més de setze milions d'euros.

I simplement vaig a ficar-li un exemple –per acabar–. Aquesta conselleria executa i executa molt, amb una visió inclusiva. Estem parlant de més del 96 % d'execució pressupostària. I vaig a posar-li un exemple, simplement. Sap quants joves podrien accedir a qualsevol acció que fèiem des de Labora amb el programa juvenil en 2015? 8.273 joves. Sap quantes persones joves poden accedir en aquestos moments, perquè veja les possibilitats i amplitud de la gestió que estem desenvolupant des de la conselleria i des de Labora? 161.658. Més d'un 2.000 %.

Senyoria, açò és gestió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la sessió amb la pregunta 635, formulada per la diputada Cristina Cabedo, del Grup Parlamentari Unides Podem, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, sobre la feminització de la pobresa com a eix estructural en la violència contra les dones.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, conseller.

Senyories.

L'estat modern, que va configurar les bases de la democràcia, va naixer tanmateix a través d'una divisió sexual que va atorgar a les dones una posició de subordinació. Des d'aleshores les dones han empleat les seues energies, no sols per viure amb dignitat, sinó també per trencar aquestes barreres. Però la seua entrada en espais configurats com a no propis d'elles es va donar baix la seua condició de dona i no de treballadores.

Per això, el primer ofici va ser com a empleades domèstiques, encara avui és un sector amplament feminitzat i, per tant, mal pagat. Per això arrastrem sostres de vidre i encara podem trobar inclús convenis col·lectius o ofertes de treball que feminitzen o masculinitzen per la mateixa forma de com nomenen les categories professionals o els perfils de treball o com assignen les bases mínimes o els sous.

Esta és la història que arrastrem les dones, però l'arrastrem ara, a més a més, en un moment de crisi i en un sistema capitalista arrasador. Eixe sistema arrasador ha precaritzat la vida de dones i d'homes fins a uns límits d'indignitat, cosa que aprofiten les forces reaccionàries per a fer creure que,